

senteret, er nogen anledning til at tage et initiativ fra den danske regerings side.

Jeg er efterhånden så vant til, at både hr. Villy Søvndal og hr. Keld Albrechtsen er målløse og forbløffede og skuffede og stakåndede over, hvad jeg kan finde på at svare her i salen, at jeg ikke tror, at det vil lykkes mig nogen sinde at bringe de to medlemmer af Folketinget i nogen anden sindstilstand.

Villy Søvndal (SF):

Det er jo altid svært at vide med sikkerhed. Det kan man jo aldrig sådan vide, for nu synes jeg faktisk, statsministeren bevægede sig fra ikke at ville svare på noget som helst til at sige følgende – jeg citerer efter det, jeg har skrevet ned: Menneskerettigheder skal respekteres, og hvis der sker brud, skal der ske en retsforfølgning. Det er faktisk det, jeg har spurgt om, og derfor undrer det mig, at vi skulle igennem tre omgange, før det svar kom.

Kl. 14.40

Indtil nu har statsministerens attitude jo været: Jeg vil ikke se, jeg vil ikke høre, for det kan blive ubehageligt, det kan blive ubekvemt.

Mit spørgsmål er så: Hvor meget skal der til? Er det nok, at den israelske hær bekræfter, at der er hundredvis af dræbte? Betyder det noget for statsministeren, at internationale nyhedsbureauer melder, at bulldozere er i gang med at fjerne lig sammen med murbrokker for at begrave eventuelt bevismateriale, ligesom vi så Milosovic gøre det i Kosovo i sin tid – man har lært noget – og endelig, at de humanitære organisationer melder om inhuman krigsførelse?

Jeg har bare brug for at vide: Hvad skal der mere til, før statsministeren er overbevist om, at der foregår systematiske menneskerettighedskrænkelser? Skal Sharon indrømme det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg synes, det er tankevækkende med den forskel, der også er på det israelske samfund og nogle af de samfund, som Israel er omgivet af i Mellemøsten. Jeg tænker på den større åbenhed, der også er i Israel om den slags forhold. Her kan jeg f.eks. henvise til, at den 15. april blev der afsagt en kendelse fra den israelske højesteret, som åbner mulighed for adgang for repræsentanter fra Røde Kors og palæstinensisk Røde Halvmåne til Jenin-flygtningelejren. Tilsvarende har en række journalister fået adgang.

Det, jeg vil sige med det, er, at der altså også i Israel er mange, som er meget opmærksomme på, om den israelske hær og andre følger krigens love, respekterer menneskerettighederne, at der ikke sker krænkelser. I den henseende er Israel jo et forholdsvis åbent retssamfund, ikke mindst sammenlignet med de samfund, som Israel er omgivet af.

Derfor tror jeg, at hr. Villy Søvndal skulle tænke på, at der også i det israelske samfund selv er en vældig opmærksomhed på og interesse for, at der ikke sker krænkelser af menneskerettighederne.

Villy Søvndal (SF):

Det er Villy Søvndal meget opmærksom på, for vi har meget tæt kontakt til fredsbevægelsen i Israel, som jo protesterer mod den fremfærd, der sker i de besatte områder. Vi har også noteret os, at en del af hærens officerer nægter at medvirke til det, de bliver bedt om at medvirke til i de besatte områder.

Min holdning er ikke en fordømmelse af hverken jøder eller det jødiske folk. Min fordømmelse er en meget konkret stillingtagen til en leder, der efter min opfattelse står til at komme til Haag, fordi han efter min opfattelse, med de meldinger vi har nu, er ansvarlig for krigsforbrydelser i et omfang, som ingen anden leder på denne Jord ville gå fri for.

Statsministeren synes, han mangler dokumentation. Jeg har svært ved at forstå det. Jeg synes, dokumentationen er omfattende. Det, der bekymrer mig, er, at den store tavshed, der griber verdens statsmænd i denne her sammenhæng, giver folk som Sharon adgang til at myrde i et omfang, som jeg tror vi ved meget mere om i næste uge.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror ikke, det er muligt at bringe hr. Villy Søvndal og mig nærmere hinanden. Jeg konstaterer kun, at hr. Villy Søvndal i dag fremsætter en meget alvorlig anklage, nemlig at Sharon er ansvarlig for krigsforbrydelser.

Jeg ved ikke, hvilket grundlag hr. Villy Søvndal har at udtale sig på, men det er i hvert fald ikke et grundlag, som den danske regering vil basere sig på.

Hermed sluttede spørgsmålet.